

STC 120/2006, de 24 d'abril

Supressió d'una millora salarial com a conseqüència d'una reclamació judicial i extrajudicial: vulneració de la garantia d'indemnitat (accés al text de la sentència)

Resol el TC si les sentències impugnades han vulnerat la garantia d'indemnitat integrada en el dret fonamental a la tutela judicial efectiva de l'art. 24.1 CE, al negar que existiren indicis que la supressió de la millora voluntària que venia percebent la recurrent des de l'any 2000, de contingut econòmic, fos una represàlia per les reclamacions judicials i extrajudicials anteriors de la recurrent en defensa dels seus drets laborals.

Recorda aquí el TC, el que ja va manifestar a la STC 16/2006, de 19 de gener:

En primer lloc, la seva doctrina sobre la vulneració del dret a la tutela judicial efectiva. En aquest sentit afirma que **el dret a la tutela judicial efectiva no només es satisfà mitjançant l'actuació de Jutges i Tribunals, sinó a través de la garantia d'indemnitat, que en el camp de les relacions laborals es concreta en la impossibilitat de l'empresa d'adoptar mesures de represàlia derivades de l'exercici per part del treballador de la tutela dels seus drets, ja que entre els drets laborals bàsics de tot treballador es troba el d'exercitar individualment les accions derivades del seu contracte de treball, dret que és conseqüència de l'art. 24.1 CE i 4.2 g) ET.**

En segon lloc, **reitera que en aquests supòsits cal tenir present la regla de distribució de la càrrega de la prova**, és a dir, que quan s'al·legui que una determinada decisió encobreix en realitat una conducta lesiva de drets fonamentals de l'afectat, correspon l'autor de la mesura provar que la mateixa té com a fonament motius raonables aliens a tot propòsit atemptatori del dret fonamental, però abans és necessari que el demandant acrediti l'existència d'indicis que generin un dubte raonable i que presenti aquesta prova indiciària.

Sobre la càrrega probatòria que correspon al treballador en aquest tipus de processos, i el tipus de connexió necessària per apreciar la concurrència d'indicis, el TC ha afirmat que tindran aptitud probatòria tant els fets que siguin clarament indicatius de la probabilitat de la lesió del dret substantiu, com aquells que, tot i no generar una connexió tant patent, siguin d'una entitat suficient per suscitar un dubte raonable de sospita o presumpció de la vulneració del dret fonamental. En aquests supòsits, caldrà exigir una connexió lògica i directa entre les decisions empresarials i el dret fonamental vulnerat.

En aquest cas concret, el TC considera que la recurrent si que va aportar la prova indiciària suficient, ja que va acreditar: que venia prestant els seus serveis per a l'empresa; que des de l'any 2000 venia percebent una millora voluntària consistent en una quantitat econòmica mensual; que aquesta millora la va deixar de percebre pocs dies després que hagués formulat denuncia davant la Inspecció de Treball i Seguretat Social, d'haver presentat la papereta de conciliació per reconeixement de drets front l'empresa i d'haver iniciat la demanda en aquest procediment. **Considera el TC que existeix connexió causal entre els fets, la denúncia i la demanda i la conseqüent supressió de la millora, tenint en compte la proximitat temporal (en diferents ocasions el TC ha tingut en compte la correlació temporal en aquests casos).**